

РЕШЕНИЕ

№ 487

гр. София, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Калина Анастасова
Десислава Ал. Алексиева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20211100514992 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №14992/2021 г по описа на СГС е образувано :

- по въззивна жалба на С.в. срещу решение №20162013 от 23.07.2021 г постановено по гр.д. №50292/2020 г на СРС , 173 състав ; в частта , с която въззивникът е осъден да заплати на основание чл.49 ЗЗД на Я.С. Й. ЕГН ***** от гр.София сумата от **4000 лева** обезщетение за неимуществени вреди /болки и страдания / и сумата от **180 лева** имуществени вреди / разходи за ортеза и за съдебно-медицинско удостоверение/ ; от стъпване накриво /хлътване/ на 03.10.2020 г в дупка на асфалта на бул.**** пред заведение „Бар Пойнт“ ; ведно със законната лихва от 16.10.2020 г до окончателното заплащане на сумата ; както и в частта за разносните ;

- и по въззивна жалба на Я.С. Й. ЕГН ***** от гр.София срещу посоченото решение на СРС , но в частта , в която искът за обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен **за разликата над 4000 лева до предявения размер от 7800 лева** , ведно със законната лихва от 16.10.2020 г до окончателното заплащане на сумата .

Въззивникът С.в. излага доводи за неправилност на решението на СРС в осъдителната му част , тъй като не е доказан фактическия състав на чл.49 ЗЗД и не са изложени законосъобразни мотиви . Налице е съпричиняване от ищцата , а присъдените обезщетения са прекомерни . Ищцата е можела да избегне попадането в дупката , а вместо това е била разсеяна , невнимателна и с неподходящи обувки .Разпитаните свидетели са пристрастни и с

противоречиви показания . Не са представени писмени доказателства за проведена рехабилитация и в болничния лист няма такава препоръка . Няма данни да е осуетено започване на собствен бизнес от ищцата или тя да се е нуждаела от финансова помощ . Бул.Ломско шосе е общински път , но е поддържан в добро състояние и без дупки , за което има констативни протоколи . През 2009 г ВКС е приел за адекватни обезщетения за неимуществени вреди 4000 лева , но за счупване на глезен с усложнения и трайни затруднения . Евентуално се дължи до 2000 лева обезщетение за неимуществени вреди .

Въззивникът Я.С. Й. излага доводи за неправилност на решението на СРС в отхвърлителната му част за обезщетението за неимуществени вреди . Не е вярно , че болките са отшумели сравнително бързо . Все още се изпитва дискомфорт и трябва да се присъди по-високо обезщетение за неимуществени вреди

С.в. е подала писмен отговор на жалбата на Я.Й. . Увреждането на ищцата не е било тежко и тя няма трайни последици за здравето . СО препраща към доводите във въззивната си жалба , че не се дължат обезщетения или евентуално се дължат в по-ниски размери .

Въззивните жалби са допустими. Решението на СРС е връчено на въззивниците на 17.08.2021 г и на 31.08.2021 г и е обжалвано в срок съответно на 30.08.2021 г и на 01.09.2021 г .

Налице е правен интерес на въззивниците за обжалване на посочените части от решението на СРС .

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото, въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива основания в случая не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът /принципно/ е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС . Във всички случаи съдът трябва служебно да даде правилната правна квалификация на предявения иск .

За да уважи исквете в посочените части СРС е приел следното .

Не се спори , че „Ломско шосе“ е общински път пред №28А и заведение „Бар Пойнт“ към 03.10.2020 г. Хлътването в дупката до бордюра се доказва от показанията на св.А. Г. – ищцата стъпила накриво и незабавно изпитала големи болки .

Според св.Й. /майка на ищцата/ кракът на последната се подул и посинял . В началото ищцата се нуждаела от чужда помощ , за да отиде до тоалетната , но след 10-я ден започнала да стъпва на пета . Наложило се да пие обезболяващи , не можела да практикува планинарство , а за 2-3 седмици и да шофира .

Според СМЕ на вещото лице д-р К.С. ищцата е получила от инцидента навяхване и разтягане на ставните връзки на дясна глезенна става . Имобилизацията е била за 30 дни , а

затрудненията са били за 30-45 дни . Пълно възстановяване е настъпило за около 2 месеца .

От правна страна СРС е посочил , че съгласно чл.2 ал.1 т.2 ЗОС във вр. §7 ал.1 т.4 ЗМСМА общините са собственици на общинските пътища . Според чл.11 ал.1 ЗОС , чл.195 ал.1 ЗУТ и чл.75 ал.3 ЗУТ СО е била длъжна да поддържа „Ломско шосе“ и да не допуска дупки и хлътвания на пътя . Без значение е кои лица осъществяват тази поддръжка по възлагане , но за техните действия и бездействия в случая общината носи отговорност по чл.49 ЗЗД . Налице е фактическия състав на гаранционно-обезпечителната отговорност , а съпричиняване не е доказано от ответника . Имуществените вреди /разходи за ортеза и за съдебно-медицинско удостоверение /са доказани с представени фискални бонове и са в пряка причинна връзка с инцидента . Размерът на обезщетението за неимуществени вреди следва от това , че макар и увреждането да не е особено тежко , то е причинило болки , страдания и неудобства на ищцата . Последната е била временно неработоспособна за 14 дни и е имала затруднения в бизнеса , придвижването и битовото обслужване . Поради остатъчни болки след първите 10 дни ищцата не е можела да практикува планинарство , но после се е възстановила напълно .

Решението на СРС е частично неправилно .

Законосъобразна е правната квалификация на исквете. Първоинстанционният съд правилно е възприел фактическата обстановка и обосновано е счел от правна страна , че е доказан фактическия състав на гаранционно-обезпечителната отговорност по чл.49 ЗЗД . СО носи отговорност , че към 03.10.2020 г общинският път бул.Ломско шосе пред №28А и заведение „Бар Пойнт“ не е бил в необходимото безопасно състояние съобразно изискванията на чл.11 ал.1 ЗОС , чл.195 ал.1 ЗУТ и чл.75 ал.3 ЗУТ. Това е довело до стъпване накриво /хлътване/ на ищцата , съответно до навяхване и разтягане на ставните връзки на дясната й глезенна става .

Не е доказано от ответника , който носи доказателствената тежест за тези обстоятелства , да е налице съпричиняване от страна на ищцата . Не е доказано ищцата да е била разсеяна , невнимателна , употребила алкохол и с неподходящи обувки , а самият инцидент е настъпил в тъмната част на денонощието , когато дупките на пътя и до тротоара са трудно различими . Няма основание съдът да не кредитира показанията на св.Г. , който е свидетел на инцидента , още повече , че показанията му се потвърждават и от представената медицинска документация и СМЕ. Съставените констативни протоколи за пътя не доказват безопасното му състояние , а и същите са частни свидетелстващи документи без материално доказателствена сила .

Искът за обезщетение за имуществени вреди искът е доказан по основание и размер – разходите за ортеза и за освидетелстване от съдебен лекар са в пряка причинна връзка с доказаното неправомерно поведение на лица , на които ответникът е възложил работа . Без такова освидетелстване следите от травмите ще се заличат и ищцата няма да може да ги докаже пред съда .

По отношение на размера на обезщетението за неимуществени вреди според настоящият съд

определеното от СРС **обезщетение от 4000 лева се явява прекомерно** . Видно от съдебно-медицинското заключение ищцата е претърпяла само навяхване и разтягане на ставните връзки на дясната ѝ глезенна става. Ищцата няма счупване или друго засягане на телесен орган . Представен е болничен лист за 14 дни и според настоящия съд това е периодът , в който ищцата е имала **най-съществени болки и неудобства** , включително и при обслужването , придвижването , шофирането и пр. Това се потвърждава и от св.Й. /майка на ищцата/ . След тази дата до 30-45 дена са изпитвани болки и неудобства , но те не са били толкова съществени и интензивни . Предвид младата възраст и засягането само на глезен ищцата се е възстановила сравнително бързо , като ограниченията са били за известен допълнителен период само по отношение на интензивен спорт , туризъм и пр., при които може да е имало остатъчни болки и неудобства . Според СМЕ данни за усложнения и за непълно възстановяване няма . Не са предмет на исковата молба имуществени вреди – пропуснати ползи от бъдещ бизнес или нужда от финансова помощ .

Според настоящият съд за претърпяното увреждане , болки , страдания и неудобства на ищцата следва да бъде определено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2500 лева . Тази сума адекватно отстранява настъпилите вредни последици – навяхване и разтягане на глезен , но без счупване . Цитираната от въззивника СО практика на ВКС за размер на обезщетения за счупвания на глезен от 4000 лева не е актуална . Видно от решенията се касае за въззивни дела водени през 2007 г , когато обществено-икономически условия са били съвсем различни , а процесният инцидент е поне 14 години по-късно .

Необосновани са исканията на въззивника Й. да се присъди обезщетение над 4000 лева за временни затруднения на навехнати и разтегнати връзки на глезен – както се посочи твърденията за усложнения и непълно възстановяване не са доказани .

Налага се изводът , че решението на СРС трябва да се отмени в частта , в която ответникът е осъден да заплати разликата над 2500 лева до 4000 лева обезщетение за неимуществени вреди , и искът да се отхвърли в тази част . В останалата част решението на СРС трябва да се потвърди .

В частта за разноските , право на разноски пред СРС /по компенсация/ има само ищцата . Принципно ответникът има право на повече , а ищцата на по-малко разноски пред СРС . След преизчисляване на разноските на страните , тези на ответника са прихванати от тези на ищцата . Като резултат на ответника не се присъждат разноски , а ищцата има право на 440,02 лева , а не на 790,02 лева разноски пред СРС . Пред СГС право на разноски има само СО съобразно отхвърлената част от претенциите , като ищецът е заявил , че не претендира разноски .

Водим от горното , **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №20162013 от 23.07.2021 г постановено по гр.д.№50292/2020 г на СРС , 173 състав ; в частта , с която С.в. е осъдена да заплати на основание чл.49 ЗЗД на Я.С. Й.

ЕГН ***** от гр.София **разликата над 2500 лева до размера от 4000 лева** обезщетение за неимуществени вреди /болки и страдания /; от стъпване накриво /хлътване/ на 03.10.2020 г в дупка на асфалта на бул.**** пред заведение „Бар Пойнт“ ; ведно със законната лихва от 16.10.2020 г до окончателното заплащане на сумата ; в частта , в която СО е осъдена да заплати на Я.С. Й. **разликата над 440,02 лева до 790,02 лева разноски пред СРС** ; и в частта , в която Я.С. Й. е осъдена да заплати на СО **47,75 лева разноски пред СРС** ; и вместо него ПОСТАНОВЯВА :

ОТХВЪРЛЯ иска на Я.С. Й. ЕГН ***** от гр.София да се осъди на основание чл.49 ЗЗД С.в. да й заплати **разликата над 2500 лева до размера от 4000 лева** обезщетение за неимуществени вреди /болки и страдания /; от стъпване накриво /хлътване/ на 03.10.2020 г в дупка на асфалта на бул.**** пред заведение „Бар Пойнт“ ; ведно със законната лихва от 16.10.2020 г до окончателното заплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА посоченото решение на СРС :

в частта , с която С.в. е осъдена да заплати на основание чл.49 ЗЗД на Я.С. Й. ЕГН ***** от гр.София сумата от **2500 лева** обезщетение за неимуществени вреди /болки и страдания / и сумата от **180 лева** имуществени вреди / разходи за ортеза и за съдебно-медицинско удостоверение / ; от стъпване накриво /хлътване/ на 03.10.2020 г в дупка на асфалта на бул.**** пред заведение „Бар Пойнт“ ; ведно със законната лихва от 16.10.2020 г до окончателното заплащане на сумата; и сумата от **440,02 лева** разноски пред СРС /по компенсация/ ;

както и в частта , в която посочения иск за обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен за разликата над 4000 лева до предявения размер от 7800 лева ведно със законната лихва от 16.10.2020 г до окончателното заплащане на сумата.

ОСЪЖДА Я.С. Й. ЕГН ***** от гр.София да заплати на С.в. сумата от 136,16 лева разноски пред СРС.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчване на страните .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____